

RefErdő Áldás, békesség!

A monorierdői reformátusok hírlevele

III. évfolyam, 6. szám 2015. november

Az Ige körül...

„Ekkor Jézust a főpaphoz vitték, és oda gyülekeztek a főpapok, a vének és az írástudók is mind. Péter távolról követte őt, be egészen a főpap palotájának udvarába, és ott ült a szolgálkkal, melegedett a tűznél... A főpap ekkor középre állt, és megkérdezte Jézustól: "Semmit sem felelsz arra, amit ezek ellened vallanak?" Ő azonban hallgatott, és nem válaszolt semmit. Ismét megkérdezte őt a főpap, és így szólt hozzá: "Te vagy a Krisztus, az Áldottnak Fia?" Jézus ezt mondta: "Én vagyok, és meglátjátok az Emberfiát, amint a Hatalmas jobbán ül, és eljön az ég felhőiben."

Márk evangéliuma 14,53-54.60-62

Amivel szívünk tele van, azt szólja a szánk

A reformáció rámutatott, hogy Krisztust nem lehetett megtalálni az egyházban! Luther szerzetesként önmagát korbácsolta egy kolostor mélyén, s a kegyelmes Istent kereste, de nem találta meg az egyházában. A keresztyén élet Krisztuskövető élet, s ha nincs követés, ha az egyház vezetői, tagjai nem követik Urukát, akkor bizony nem találni meg Krisztust. Ezért szorult az egy-

ház reformációra, hogy újból megtanulja követni Megváltóját.

A követés nem utánzást jelent, hanem Jézus életének föl vállalását. Nem a jócselekedetek utánzását, hanem sorsközösséget Vele. Nálunk vajon megtalálni-e így Krisztust? Ha bejön valaki a gyülekezetünkbe,

találkozik-e Krisztussal?

Szeretnénk úgy követni Jézust, hogy kenyeret szaporítunk, betegeket gyógyítunk, halottakat támasztunk fel. De ez önmagában politikai program, ha nincs meg benne az áldozat is. A másokért hozott áldozat nélkül nem látzik Krisztus. Jézusban sokan politikai messiást kerestek. Ma is népszerű lenne plakátokon hirdetni, és biztos választási győzelem könyvelhető el, ha valaki úgy hirdetné magát: gyógyítok, halottakat támasztok fel, kenyeret adok az éhezőknek. De ki mondaná azt: feláldozom magam a választóimért? Azokért meg még inkább, akik nem rám szavaznak.

Jézus programja ettől messiási program. Mert vállalta az áldozatot azokért, akik Őt választották, és azokért, akik MÉG nem. ÉRTED IS, AMIKOR MÉG HALLANI SEM AKARTÁL RÓLA! Vállalta az áldozatot az irigyeiért, az ellenségeiért is. Ebben kellene azonosulni Vele, eggyé válni Vele, Őt követni, azaz: utánamenni.

De hová? A főpapok, az írástudók: az ellenség közé. Oda, ahová magadtól nem mennél. A komfortzónádból kilépve, azok közé, akik közt rosszul érzed magad. A téged elutasító emberek közé. Azt írja a Biblia, hogy Jézust úgy vezették oda, mint egy elítélt gonosztevőt, vagy mint egy levágni való állatot. Nem vonzó út ez számunkra! Olyan út ez, amin a barátok úgy otthagynak, mint Jézust a tanítványai. Ha Jézust csak "távrol követi" valaki, mint itt Péter, akkor az nem hitvalló életet eredményez. Magának akar jót, magát védi a vádaskodástól vagy éppen a hidegtől, a körülményektől. Míg Jézust vallatják a főpap udvarában, addig ő a tűznél melegedik. Nem sok szenvedést viselt el az ő Uráért. A kegyelem abban látszik, hogy mégis ilyen emberre bízta egyházát az Úr! Te távrol követed az Urat? Vagy közvetlen közlől?

Jézusnak szegezük a kérdést. Hamis vádak, kiforgatott szavak áradatában nyílhatna a bicska az ember zsebében, de Ő csöndben marad. Minket egy ilyen helyzet biztos, hogy szólásra készítetne. Őt nem. Bennünket azonban az önvédelem ösztöne hajt. Hányszor védted meg magad? Hányszor emeled föl a hangod?

Jézus akkor szólal meg, amikor vallást kell tennie saját magáról, vagyis: ISTEN FIÁRÓL. Az Atyáról. Az eljövendő örök élet reménységéről. „*Meglátjátok az Emberfiát, amint a Hatalmas jobbán ül, és eljön az ég felhőin.*” Te hányszor szólalsz meg saját védelmedben, és hányszor vallod meg a benned élő reménységet? Mi az, amit nem bírsz magadban tartani? A dühödöt a bántságok miatt, vagy a hitvallást Jézus Krisztusról? „*Legyetek készek mindenkor számot adni a bennetek élő reménységről!*”

Ha magunkat védjük, tisztázást remélünk, becsületünk megvédését, igazunk elismerését. Ha viszont hitvallást kell tenni, akkor mérlegeled, hogy ki előtt mondod, nehogy úgy jársz, mint Jézus, akire rátámadtak. Inkább ne szólj szám, nem fáj fejem! Nehogy „szentfazéknak” tartsanak! Pluralista társadalmunkban keresztyén értékekre hivatkozni, arról hitvallást tenni nem népszerű, de ez a krisztusi út. Ma még ugyan halál nem jár érte, de nem a siker útja a hitvalló élet.

A hitvallás azt jelenti, hogy elmondod, hogy más vagy. A hitvalló élet pedig az, hogy áldozatot vállalsz másért, még a rosszakaróidért is! Ez az igazi evangelizálás, az igazi prédikáció! Tudod, hogy a Jézust kivégző osztag vezetője, egy pogány római százados mitől tért meg? Nem Jézus prédikációjától és tanításától. Nem attól, hogy látta volna a csodákat, amelyeket tett. Valószínűleg nem is látott egyet sem. Hanem attól, hogy látta őt meghalni az elenségeiért. Hallotta, amint a kereszten szenvedve az Őt megfeszítőkért imádkozott. S ezt látva és hallva tette meg az első keresztyén hitvallást: *„Bizony, ez az ember Isten fia volt!”*

Ma az a népszerű és követendő, aki fordítva teszi, mint Jézus tette: beszél, mikor védeni kell magát, és csöndben van, amikor hitvallást kellene tennie. Mert szabadság van, mindenki azt hisz, amit akar, ne keverjük a vallást az étellel! Viszont jogállamiság van, állj ki az igazadért! A pluralizmus mindent elfogadó, szabad élet; de a hitvalló keresztyén élet korlátozott, korlátozó, konzervatív, a haladás gátja. Ezt szemléltette Alföldi Róbert rendezésében az István a király rockopera zárójelenete, amikor leereszkedik a keresztyénséget szimbolizáló Szent Korona, s magába zárja a kitörni képtelen tömeget. De valóban ez a jó? Fordítva jó nekünk? Az a szabadság, amit annak gondol a világ? Miniszterelnökünk mondta nem régen: A 20. emeletről leugró ember liberális szemmel szabadnak látszik, de valójában öngyilkos. A keresztyén ember viszont látszólag öngyilkos, de mi mégis tudjuk, hogy szabad.

Mert feltámadás a folytatása a történetnek. Jézust elítélik, megfeszítik, de feltámad és nekünk is ezt ígéri, ha megmaradunk az Ő útján: a hitvalló élet útján. Magát védeni akaró, de védeni képtelen, hitvallást tenni képes, de nem akaró világban élünk. Te mit nem bírsz magadban tartani? Az indulatot? Az igazságtalanság miatti dühödöt? A téged ért bántás elleni védekező szavaidat? Vagy a hitvallást?

Luther a Worms-i birodalmi gyűlésen, 1521-ben az inkvizícióval nézett szembe, amikor tanai visszavonására akarták kényszeríteni. Ő azonban azt

mondta: „Ha valaki a Szentírás alapján mást állít, mint amit én, akkor visszavonom tanaimat. Egyébként itt vagyok, másként nem tehetek.” Az ember azt nem tudja magában tartani, ami a legnagyobb hatással van lelkére. Luther életére a Szentírás és az abban lelt isteni kegyelem tette a legnagyobb hatást.

A szívnek teljességéből szól a száj. Legyen tele szívünk a kegyelem valóságával, a megváltás örömeivel! Nyíljon ki a szánk, amikor ezt kell hirdetnünk!

Lénárt Tibor

A Tízparancsolat a boldogság nyelvén

1. Boldog az az ember, akinek Istene az Úr!
2. Boldog az az ember, aki egyedül a leghatalmasabb Úrnak, a világ teremtőjének szolgál, Akit megszólíthat, társának, barátjának tarthat, és Vele élheti mindennapjait.
3. Boldog az az ember, aki Isten nevét szeretettel és tisztelettel veszi szájára; aki csendben, nyugodtan megtudja oldani a maga gondjait, feladatait; aki ura önmagának, háborgó érzelmeinek és szavainak.
4. Boldog az az ember, aki a hét egy napján Jézus Krisztus feltámadásának emlékére megáll, s az ég felé fordítja a szemét. A hét 168 órájából legalább 1-en a családjával, az egyházközségével, az istentiszteleten imádkozik, erőt merít, hogy ne kimerülve, hanem derűsen, feltöltődve folytassa a mindennapi munkát.
5. Boldog az az ember, aki szereti és tiszteli apját és anyját, mint ahogy a virág szereti megtartó, tápláló gyökereit, mint ahogy a folyó szereti a forrást, mint ahogy a madár szereti a fészket; mert hatalmas nyugalom, béke, öröm és fény születik meg benne.
6. Boldog az az ember, aki tiszteli az életet, bármilyen formában jelenik is meg.
7. Boldog az az ember, aki Isten gyönyörű ajándékaként éli meg hitvesével a testi szerelmet.
8. Boldog az az ember, aki más tulajdonát tiszteletben tartja; aki a rábízott

anyagi javaknak nem szolgája, hanem bölcs őrzője, gyarapítója és továbbajándékozója.

9. Boldog az az ember, akinek igaz, vigasztaló, áldó szavaiból, tetteiből bizalom és élet fakad.
10. Boldog az az ember, aki megelégszik azzal, ami az övé, és a munkát, a becsületes fáradozást az élet értékének tekinti.

Gáspár József

Felnőtt konfirmációnk

A konfirmációnk felkészülése idején Isten egy ajtót nyitott meg előttünk. Egy olyan ajtót, amelyen belépve az Ő igazságával, szeretetével és áldó kegyelmével találkoztunk. E mögött az ajtó mögött van egy út is számunkra, melyet Isten megmutatott nekünk. Konfirmációnk fogadalomtételével Isten a szívünkbe helyezte szeretetét, igéjét, kegyelmét és áldását. Isten útjára lépve mindhárman találkoztunk egy igével, amely a keskeny út felé mutatott: János Evangéliuma 4. rész 13-14. "mindaz, aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik, aki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert az a víz, amelyet én adok, örök életre buzó víz forrása lesz benne." Természetesen mindhárman különböző módon éltük át a konfirmációra való felkészülést és a konfirmációt, de Isten a szívünkre helyezte az ő beszédét, amelyet szelíd hangon és szeretettel, megérintve lelünk, nyugalmat és békeséget adott életünkre. Így készülhattunk, így állhattunk meg Isten és a gyülekezet színe előtt, hogy bizonyosságot adjunk arról, hogy szeret bennünket és mindazokat, akik hisznek Őbenne és elfogadják szeretetét, ahogy mi is tettük. A konfirmáció számunkra nem csak fogadalomtétel, hanem egy olyan Isten megismerése, aki maga a szeretet, és aki örök életet kínál mindannyiunknak. Hálát adunk Istennek mindhárman, hogy megszólított minket, és gyermekei lehetünk.

Marietta, Csilla és József

2015. november 1-én gyülekezetünkben felnőtt konfirmációi fogadalmat tettek és áldásban részesültek: Breczkóné Boros Csilla, Holecz József és Típszics Marietta. Isten áldja meg őket fogadalmuk megtartásában!

Életképek

Az elmúlt tanévben elindítottuk az általános iskolában az **Örömhír fociklubot**, amit az idén is folytatunk. A tornateremben tartott egyórás sportfoglalkozás nemcsak a gyerekek mozgásigényének a kiszolgálására hivatott, hanem arra is, hogy a sporton keresztül, a foci nyelvén hirdessük köztük Isten örömhírét. A kb. negyedórás, bibliai alapú beszélgetés után közös imádsággal kezdjük meg a játékot, s a végén is megköszönjük Istennek, hogy nemcsak a templomban lehet Vele találkozni, hanem akár a tornateremben is. Azért is fontos ez a misszió, mert olyan gyerekek is el szoktak jönni, akik egyébként hittanra nem járnak.

Rendszeresen kb. 8-10 gyermek szokott jelen lenni az 5. osztálytól a 8.-ig, és Gáspár József testvérünkkel közösen foglalkozunk a gyerekekkel. Távolati célunk, hogy a jövő tavasszal a REFISZ-kupa megnyeréséért rendezett, az ország református ifjúsága közötti megmérettetésen egy 5+1 fős csapattal nevezni tudjunk. Isten segítsen és áldjon ebben is minket!

Az örömhír fociklubot iskolaidőben, hétfőnként délután 4-kor tartjuk a tornateremben. Szeretettel várunk további csatlakozó csapattagokat!

Lénárt Tibor

Isten előtt a gyülekezetben

Ebben a hónapban elindítjuk új rovatunkat, amelyben gyülekezetünk ügynevezett népmozgalmi adatait szeretnénk közzé tenni. Életünk születésünktől halálunkig Isten színe előtt zajlik, s ennek örömteli és szomorú eseményeit a gyülekezet közösségében éljük meg. Keresztelés, konfirmáció, házasságkötés, temetés..., mind-mind Isten jelenlétében és áldásával történik.

Ezekről szeretnénk számot adni, hogy örülhessünk az örvendezőkkel, és együtt sírhassunk a szomorkodókkal.

- Október 2-án végső búcsút vettünk Süket Jánosné született Szántai Zsuzsannától, aki 58 éves korában ment el a minden élők útján.
- Október 3-án végső búcsút vettünk Boros Sándortól, aki 77 esztendőskorában hunyt el.

Isten adjon vigasztalódást a gyászoló családoknak a feltámadásba és az örök életbe vetett hit által!

- November 1-én kiszolgáltattuk a keresztség sákramentumát Holecz József testvérünknek, valamint ezen a napon felnőtt konfirmációi fogadalmat tettek és áldásban részesültek: Breczkóné Boros Csilla, Holecz József és Tipszics Marietta.
- November 8-án a keresztség sákramentumát szolgáltattuk ki Ferenczi György Levente részére.

Az Úr tegye az örömet maradandóvá, adjon állhatatosságot a fogadalmak megtartásához!

Mindennapjaink

Az alábbi táblázatban szeretnénk egy átfogó tájékoztatást adni gyülekezetünk rendszeres alkalmain végzett szolgálatairól.

Hétfő	16:00 „Örömhír fociklub”
Kedd	Hittanórák 1., 2., 3., 5., 6., 7. osztály számára az iskolai órarendbe iktatva. 15:15 Hittanóra az óvodában
Szerda	12:15-13:00 Hittanóra a 4. osztály számára 13:45-14:30 Kátéóra
Péntek	16:00 Ifi 18:00 Bibliaóra a kápolnában
Vasárnap	8:00 Istentisztelet a kápolnában

Meghívó adventi koszorúkészítésére

Ebben az évben is szeretettel várjuk a gyermekeket szüleikkel együtt adventi koszorúkészítésre!

Időpontja: november 28. (szombat), 10:00

Helyszín: napközi

Mindenkit szeretettel kérünk, hogy lehetőség szerint koszorúalapot és gyertyákat hozzon magával!

Ezen az alkalmon szeretnénk kiosztani a verseket, énekeket azoknak a gyermekeknek, akik a gyülekezeti karácsonyi verses szolgáltatásban szeretnének részt venni. **A gyermekkarácsony december 24-én délután 4-kor lesz**, kérjük a kedves szülőket, hogy ez alapján döntsenek arról, hogy gyermekeik tudják-e vállalni a szolgáltatást! A próbák rendjéről írásban kapnak majd tájékoztatást a gyerekek.

Felhívás adománygyűjtésre

Az adventi időszakban a karácsonyi ünnepekre készülődést szeretnénk a krisztusi parancsnak eleget téve segíteni rászoruló családoknak. Ehhez kérjük gyülekezetünk tagjait, hogy lehetőségeikhez mértén adakozzanak élelmiszercsomagok összeállításához! Tehát egy-egy kg lisztet, cukrot, szalancukrot, vagy egy-egy liter étolajat, tejet, néhány db tojást..., mindazt köszönettel fogadunk, amit egy ünnepi készülődés során egy háztartás igényel. Az adományokat Balogné Dobó Hajnalkához várjuk a dohányboltba!

„Minden tekintetben megmutattam nektek, hogy milyen kemény munkával kell az erőtlenekről gondoskodni, megemlékezve az Úr Jézus szavairól. Mert ő mondta: Nagyobb boldogság adni, mint kapni.” ApCsel 20,35

A Monorierdői Református Gyülekezet időszaki lapja

Kiadja a Monor-Kistemplomi Református Egyházközség Presbitériuma

Szerkesztő: Lénárt Tibor lelkipásztor (tel.: 30 994-2539; e-mail: monorierdo@reformatus.hu)

www.monorierdo.reformatus.hu